

ELUTASÍTOM (kiáltvány)

2014 június 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hozzuk felszínre k?kori mítoszainkat, és szegezzük szembe a kibernetikai kolonizációval!

A természet megbízható szövetségésünk, mert mindig visszaveszi azt, amit az övé volt. És vajon mi nem volt az?

„Elutasítom az anyagi javak fontosságát hangsúlyozó értékrendet.”

Harcosok klubja (1999)

„Mi vagyunk az ellenséged,

Mi fogunk legy?zni téged.”

Liberal Youth (demo, 2004)

Elutasítom a burzsoá dekadenciát.

Elutasítom a nyegle hipszterkedést.

Elutasítom a materializmus minden formáját.

Elutasítom a reklámokból áradó fogyasztói bárgyúságot.

Elutasítom a marketingipar banalitását.

Elutasítom a kereskedelmi hirdetések eufemisztikus nyelvezetét.

Elutasítom az állatokkal való gonosz kísérletezést.

Elutasítom a civilizáció erd?k helyére tolakodását.

Elutasítom a rétek lebetonozását.

Elutasítom a szilícium természettel szembeni mindennapos határsértéseit.

Elutasítom a konfliktusok végtelenített vitákba fullasztását.

Elutasítom a lázadás nyelvének lefegyverzését.
 Elutasítom az er?szak minden áron való elutasítását.
 Elutasítom az egyediség életére tör? homogenizációt.
 Elutasítom a különböz?ség eltüntetésén való gyáva mesterkedést.
 Elutasítom a törzsi kultúrák felszámolását.
 Elutasítom a dzsentrifikációs hagyományrombolást.
 Elutasítom a városok brand-zónákra töredezését.
 Elutasítom az unalmas városközpontok emlékezetnélküliségét.
 Elutasítom az utazás romantikáját megöl? turizmusipart.
 Elutasítom a lekerekített formatervezésb?l áradó konformizmust.
 Elutasítom az alattomos kibernetikai kolonizációt.
 Elutasítom a technológiai eszközök túlhasználását.
 Elutasítom az infokommunikációs csatornák és készülékek fetisizálását.
 Elutasítom a gyermekkor képerny?k közé zárását.
 Elutasítom a digitális adattárolás nyomasztó mindenre emlékezését.
 Elutasítom a közösségi média teljes átláthatóságra törekv? illetlenségét.
 Elutasítom a privát szféra nárcisztikus kiterjeszkedését.
 Elutasítom a térfigyel? kamerák személytelen kíváncsiskodását.
 Elutasítom az álmaink árucikkekre cserélését.
 Elutasítom a kalandok képekkel való helyettesítését.
 Elutasítom a fantáziát kisemmiz? fotók invázióját.

1. *Alig maradt szabad hely.* A térer? felszámolja képzeletünk er?terét, az infokommunikáció agresszív azonnalisága miatt az id?ben válunk otthontalanná. *Új ludditizmusra van szükség,* amely segít lekerülni az ellen?rzés térképr?l. A digitális nyomtalanság érdekében alapítsunk off-line kalózköztsaságokat és hozzunk létre Technológiamentes Övezeteket - talán a KÉPZELETFELSZABADÍTÓ HADSEREG segítségével. Hogy fehér foltta válhassunk a totális átláthatóság és a teljes kontroll térképén. Ez egy *képzeletbeli ellenállás* negatív topográfiája volna. Meg kell találni a technoszféra ugaraikat és foghíjait, növelni lakatlan területeinek számát és kiterjedését. Az ellen?rzés hézagai legyenek szabadságunk lakhelyei! Transzparens, végtelenségig ellen?rzött, a véletlent kiküszöböl? világunkban a láthatatlan, az ellen?rizhetetlen és a kiszámíthatatlan jelenségek kihasználása segíthet ismeretlen helyé válni. Legyünk olyanok, mint az erd?: átláthatatlan és átjárhatatlan a technoszféra számára! Újfajta területen kívüliségre áhítozunk, a kontroll-kartográfia hatalma alóli kikerülésr?l ábrándozunk. Meg kell semmisíteni a tér és az ellen?rzés közötti összefüggést, majd az id? és a tér mellett a képzeletet is fel kell szabadítani. Els? lépésként rontsuk el az iPhone-okat és vakítsuk meg a térfigyel? kamerákat!

2. Miután befejez?dött „*a földgolyó teljes iparosítása*” (Pasolini), következik a digitális birtokbavétel. Míg azonban az industrializáció folyamata látható, így a vele szembeni küzdelem is kézenfekv?, addig korunk kibernetikai utópiájával nehéz megvívni, mert arctalan, anyagtalan és jellegtelen. Az Apple, a Facebook, a Google és az Amazon kedélyes, átlátszó szilícium Paradicsomot ígér, amely a munka, az id? és a konfliktusok végét kínálja. A digitális-virtuális gyarmatosítás hatására elveszítjük a nyelvet - az ellenállás utolsó eszközét - is, már Instagram-képekben gondolkodunk, mémekben beszélünk, gifekben érzünk. Kifinomult diktátor az okostelefon, ravasz önkényuralmi jelkép a megharapott alma. A „hálózati társadalom” megostromolandó objektumai ráadásul elérhetetlenek, akár a „felh?be” költ?z? adatok. Egy kódot nem lehet felgyújtani. Csüggeszt? kilátás egy lázadásra nézve, ha nincs mivel szemben er?szakot alkalmaznia. Az átépítve „modernizált”, üveggel, m?anyaggal és kamerákkal átláthatóvá és ellen?rizhet?vé tett személytelen városközpontok ráadásul többé már nem a történelmi felkelések egykori színterei, hanem dzsentrifikált kávézóövezetek wifi-demokratáknak. Már semmi sem emlékeztet az egykori konfliktusokra, nyomaikat is eltörölték. Bevakolták a golyó ütötte lyukakat a házfalakon. Ahol minden áttetsz?, ott nem lehet elbújni. Ott, ahol egykor barikádok álltak, most megfoghatatlan térk?-burkolattal egyenletessé tett és fedezék-nélkülivé változtatott vásárlóutcák nyílnak. A fogyasztás szervezi a teret, és osztja fel az id?t.

3. Miután a m?vészet egyenl? lett az ártermelés legkörmönfontabb módjával, err?l is le kell mondanunk. Nincs több lírai lázadás, szép szabatázs, „*illegális bál*” (Auróra). *Zeitgeist* nélkül maradtunk, „*gépies, középszer? világ*” (Salvador Dalí) köszöntött ránk. Túldizájnolt Starbucks-poharakra cseréltük a gondolatainkat, Ikeák vették át az ideák helyét. Bár az ideológiák amúgy is csak megélhetési eszmék voltak. Az ezredvégi végkiárusításban úgyis már mindegyik elkelt. A konzervativizmus üzleti vállalkozás lett, a raktáron rohadó liberalizmust diszkontáron hordták szét, és a lejárt szavatosságú, akciószocializmus iránt is volt szerény kereslet. Az ellenállás utolsó autentikus formáját az autópályán átvágó szarvascsorda hordozza. Az egyetlen, eddig még ki nem árusított eszmét

a belvárosban kószáló róka terjeszti. A portyázó arany sakálok nem lehet áruba bocsátani. ?k az egyetlenek, akik még hitelesen beszélnek az „*ellentmondás nyelvét*” (Guy Debord).

4. Titkos jelek figyelmeztetnek rá nap mint nap, hogy közeleg az utolsó felkelés ideje, amelynek körvonalai el?ször képzeletünkben sejlének fel, majd hamarosan a tapasztalat horizontján is megjelennek. Nem betört bankkírákatok, megbénított vasútvonalak vagy egy általános sztrájk soreli katasztrófája jelzi eljöttét. Hanem rókák halk neszezése a szemetesek között pirkadatkor és egy farkaspár szépséges vadállati heroizmusa. Idetartoznak a mindenütt jelenlév? digitális zaj el?l az erd?k csendjébe menekül?k meghitt sétái, és amikor éjszakánként erd?t álmodunk városunk közepére, reggel pedig félszegen keresgéljük nyomait. És az is, ha fantáziánk homályából néhanapján el?kerül személyiségünk valamely vonása, amely egyértelm?en egy állat totemisztikus jegyeit viseli - becses paleolitikus emlékeink ezek. Hozzuk csak felszínre k?kori mítoszainkat, és szegezzük szembe a kibernetikai kolonizációval! A természet megbízható szövetségeseink lesz ebben, mert mindig visszaveszi azt, amit az övé volt. És vajon mi nem volt az?

5. A technoszféra szép lassan szám?zte világunkból az egyediséget, amely az éltet? különböz?ség fundamentuma volt. A technikai univerzum zárt és csíráltan burkában azonban növekednek a bizonytalansági faktorok, apró üzemzavarok tanúskodnak a túlterheltségr?l, az egymástól független, zavaros jelenségek hamarosan talán összekapcsolódnak. A megoldás a rendszer perifériáján születik, a partikuláris jelenségekben rejt?zik és a marginális törekvések?l n? ki. *A rendszerhiba a remény*. A véletlen szüli a technoszféra alternatíváját. A túlbiztosított rendszert, akárcsak a végletesen steril körülmények között tartott testet, éppenséggel egy kis nátha is leverheti a lábáról. Mi lesz a technoszféra influenzája? A megfejthetetlen nagyvárosi unalom spontán kalanddás?r?södése? Az érdektelenség övezte technológiai újítások hirtelen üzleti cs?dje? Egy vírusszer?en tovább burjánzó zárlat? Ki, vagy inkább mi lesz az a „*nomád kisebbség*” (Guattari-Deleuze), amely véget vet a technoszféra uralmának? Egy váratlan hódinvázió vagy a prérifarkasok bosszúja? *A megcsömörlöttek visszavágása* vagy egy „véletlenül” városba szabaduló vaddisznócsorda? Esetleg az erd?k drámai visszatérése? Az utolsó felkelés el??rsei szó szerint a kertek alatt érkeznek majd. A túlzott, a különös és az egyedi a technoszféra résein tör be a burokba. Betonrepedések között nyílnak a szabadság virágai.

6. „*Ebben a küzdelemben az egyik oldalon a modern világ áll, a másikon minden más lehetséges világ.*” (Charles Pégy) Így már minden világos. Túlzottan ellentmondások nélkülivé lett világunkban titkon bársonyos katasztrófára várakozunk. Szaporodnak a fásultság, az öntudatlan tagadás és a nyílt elutasítás jelei. A metropolisz naponta számolja fel önmagát, ha jól fülelünk, távolról is hallhatjuk az elhagyott bevásárlóközpontok egykedv? rothadását. A nagyvárosok központjában fellázad az emberi lélek, a külvárosok peremvidékér?l egyre beljebb merészkedik a természet. A technológiai civilizációt satuba fogja a centrum és a periféria közös, egymást er?sít? felkelése. A felbomlás önmagától is megindul, de nem mondhatunk le a NAGY KIZÖKKENTÉS kalandjáról sem! „*Embert meg nem vetek, de a természethez vagyok h?*” - írta Lord Byron. Az utolsó felkelés alatt nem lesz vér, sem felesleges zajongás. Hangtalanul omlik majd össze ez az egész. Olyan lesz, mint a visszatartott lélegzet után tüd?be áramló oxigén hatása: ereket tágít és vért frissít. Ez a forradalom olyan lesz, mint a szél. Átfúj rajtunk.

7. Jó ideje nem mi használjuk gépeinket, hanem a Gép használ (el) minket. Thoreau megállapítása, amely szerint az ember „*nem ér rá más lenni, mint gép*”, manapság tapasztalható csak igazán. Az automatizáció a lélek életére tör. Éppen ezért határozottan el kell utasítanunk már a „humán er?forrás” szókapcsolat használatát is, mert az ember nem a t?ke egy fajtája, vagy valamiféle nyersanyag. 1968 egyik kevésbé ismert jelszava szerint „*a gépek megállítással kell bizonyítani azok gyengeségét.*” Rajta hát! *A képzelet szabotázsával* leplezzük le a technoszféra sebezhet?ségét. *Nem lehet a gépeké az utolsó szó.*

A szöveg a szer? Az utolsó felkelés cím?, a [Századvég Kiadó által könyvhétre megjelentetett könyvének](#) el?szava.

Békés Márton - [jobbklkk](#)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
